

Starši so prvi in najpomembnejši otrokovi učitelji, ki vplivajo na vse vidike otrokovega razvoja. Pomembno je, da prepoznajo otrokove interese in z njihovo pomočjo aktivirajo otrokove miselne procese in kreiranje novih idej. Če učenje poteka skozi igro, je otrokom prijetno in ne v breme, hitro vidijo rezultate in lažje si zapomnijo snov namesto tako uveljavljenega učenja na pamet. Gibanje ima pri razvoju miselnih procesov bistveno vlogo.

Piše: J. O.

Skozi igro in gibanje do **kreativnosti**

tema meseca miselni razvoj otroka

Mnogokrat se ne zavedamo, kako zelo sta povezana otrokov motorični in kognitivni razvoj. Kako pomembno je torej, da se otrok čim več giblje, da do njega nismo pretirano zaščitniški in da mu znamo pokazati drugačno pot do usvajanja novega znanja, ki jo bo lahko pozneje uporabil v šoli in v življenju nasploh. O tem že nekaj časa predava dr. Ranko Rajović, specialist interne medicine, doktor znanosti s področja nevrofiziologije in fiziologije športa ter od leta 2003 član odbora za nadarjene otroke pri mednarodni organizaciji Mensa, ki je tudi avtor programa NTC – sistema učenja, ki v pedagogiko uvaja dognanja nevrofiziologije in se izvaja v šestnajstih evropskih državah, zadnjih pet let tudi pri nas. O tem, kako zelo je povezano gibanje z razvojem kognitivnih sposobnosti v najzgodnejših letih, ko se možgani razvijajo najhitreje, pa smo se pogovarjali tudi z Mojco Kidrič, univerzitetno diplomirano profesorico športne vzgoje in vodjo programov inovativne vadbe za spodbujanje otrokovega razvoja in podajanje osnov za poznejše učenje Kindyrod.

Foto: osebni arhiv

METODA NTC ŽE PET LET V SLOVENIJI

Metodo je razvil Ranko Rajović in vnaša dognanja nevrofiziologije v učenje otrok. Najprej so po tej metodi delali v centru UMMI v Kopru, kjer je Rajović sodeloval z Marijo Mahne, o kateri pravi, da je velika entuziastka in da ves čas išče nove ideje in boljše rešitve s ciljem, da bi otrokom pomagala razviti njihove potenciale. Pozneje je Rajović predaval tudi na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, kjer so se z osnovami metode NTC na strokovnem seminarju seznanjali študentje predšolske vzgoje. Od letos sodeluje s Pedagoško fakulteto v Kopru, kjer je metoda akreditirana kot strokovni seminar za študente razrednega pouka in predšolske vzgoje. Za starše so otvorili tudi internetno stran www.ntcucenje.com, kjer lahko najdejo nekaj koristnih nasvetov. V programu Erasmus plus, ki je potekal med Veliko Britanijo in Slovenijo, je bila metoda NTC sestavni del evropskega projekta.

krepimo z gibalnimi izkušnjami in interakcijo z okoljem; z branjem, pogovarjanjem o tem, kaj se je dogajalo skozi dan, spominskih igranih in igranih vizualizacij. Tako pripravimo možgane na specifične naloge, kot so črkovanje, matematika in branje.»

KREATIVNOST SKOZI IGRO

Kreativnost je bila včasih omenjena le pri umetniških poklicih, sicer pa ni bila preveč zaželena. Ranko Rajović meni, da kreativni ljudje lažje dobijo službo in imajo boljše plače. »Kreativnost je ustvarjanje nečesa novega in koristnega. Razvoj kreativnosti bi torej moral biti ena od prioritet izobraževanja za 21. stoletje. Danes so najdražje dobre ideje, ki jih je zelo malo. Če želimo napredovati kot družba, moramo razvijati kreativnost, in čeprav je lahko v nekaterih poklicih manj zaželena, vseeno menim, da je prednost.« Seveda na njen razvoj najprej vplivajo starši, ki imajo vpliv na vse vidike otrokovega razvoja. Zato dr. Rajović opozarja: »Ni potrebno, da otroka zasujemo z igračami, ker od tega ni velike koristi. Otroci se lahko čisto lepo igrajo, tudi če nimajo veliko igrac in tako s svojo domišljijo v igro vnašajo dodatne elemente, da jo olepšajo ali izboljšajo. Zelo pomembno je, da starši prepoznajo otrokove interese in preko teh specifičnih interesov aktivirajo otrokove miselne procese, nove ideje, da se bodo otroci dobro znašli pri igri. Če ima na primer naš otrok rad dinosavre, mu lahko kupimo figurice dinosavrov, nato sestavljanko z dinosavri, pozneje pa atlas sveta, ob katerem se bo otrok naučil poiskati številne države sveta, saj ga zanima, na katerem področju so živeli dinosavri. Skupaj s starši lahko pogleda kakšen film o njih, s pomočjo figuric dinosavrov si lahko izmislita veliko novih iger, ki so podlaga za razvoj kreativnosti. O tem govori naš sistem učenja NTC, katerega cilj je, da se starši izobrazijo in naučijo, kako se lahko na preprost način angažirajo in pomagajo svojemu otroku pri razvoju, kjer vse spominja na igro in izhaja iz nje.«

RAZVOJ MOZGANOV JE POVEZAN Z GIBANJEM

Večkrat je poudarjeno, da moramo razvijati obe možganski hemisferi. Dr. Ranko Rajović pojasnjuje: »Možgani so samo eni in jih ne moremo deliti na dve polovici. Vsaka ima svojo vlogo in skupaj opravita vse naloge. Velika površina možganske skorje velikih možganov je namenjena tvorjenju asociacij in po njeni razprostranjenosti se vidi, kako pomemben del možganskega del-

lovanja zavzemajo asociacije, ki niso le v levi ali desni polovici možganov, ampak v obeh hemisferah. Iz njihovih raziskovanj je jasno, da moramo za celotni razvoj biološkega potenciala aktivirati vse regije naenkrat in da v razvoju možganov ne moremo deliti aktivnosti na levo in desno polovico. Sinhrono moramo aktivirati vse velike regije možganov, zato je zelo pomembno, da v času razvoja, do neke dvanajstega leta, dajemo velik poudarek predmetom, kot so likovna, glasbena in telesna vzgoja,» poudari Ranko Rajović. Je torej pomanjkanje števila ur glasbene in likovne vzgoje razlog za slabše rezultate v matematiki in eksaktnih predmetih? »To ni neposredno povezano, a pravzaprav gre za osnove razvoja možganov. Živa bitja, ki se ne gibljejo, nimajo živčnih celic. Tista bitja, ki se gibljejo, pa jih imajo. Najbolj zapleten živčni sistem ima človek, zato je lahko zaključiti, da je ena osnovnih značilnosti človeka gibanje –hoja. Hoja, tek in druge vrste gibanja so zelo pomembni za razvoj možganov. Če ni gibanja, ni aktivacije velikih področij možganske skorje, zato lahko pride do zmanjšanja nekaterih struktur v velikih možganih in do zmanjšanja kognitivnih sposobnosti. Raziskave, ki so to dokazale, so naredili v ZDA in v Kanadi v letih od 2008 do 2010 in izkazalo se je, da je to vse večji problem, saj se naši otroci vse manj gibljejo, posledica česar je lahko zmanjšanje kognitivnih sposobnosti,» pravi dr. Ranko Rajović.

GIBANJE JE KLJUČ

Več gibalnih izkušenj kot bo pridobil naš otrok, boljši bo njegov motorični razvoj. O tem je prepričana tudi Mojca Kidrič, ki pravi, da na otrokov razvoj vplivajo okolje oziroma priložnosti, ki mu jih dajo starši za raziskovanje. »Starši bi morali imeti zdravo ravnovesje med željo po zaščiti otroka in možnostmi raziskovanja. Smo generacija staršev, ki otroke zavija v vato – želimo jih zaščititi pred vsem, zato jim ne dovolimo, da bi raziskovali. Prav raziskovanje je pomembno za vsa področja razvoja – fizičnega, socialnega in čustvenega. Vsi mi raziskujemo skozi gibanje. Gibanje je ključ za učenje vseh pomembnih spretnosti za srečno in zdravo življenje. Ko otroke zavijamo v vato, jim ne damo priložnosti za učenje. Ko torej mislimo, da ščitimo svojega otroka pred okoljem, pravzaprav tvegamo njegov nezrel razvoj in učne težave,« je prepričana. Tudi dr. Ranko Rajović meni, da je težava v tem, da želimo otroke preveč ščititi: »Tako otrok ne razvija svojih bioloških sposobnosti, saj je starše nenehno strah, da bo padel, da se bo poškodoval, da si bo zlomil roko ali nogo. Normalno je, da otrok pade, vloga

staršev je, da poskrbijo za čim bolj varno okolje, kjer se možnost poškodbe zmanjša na minimum. Če otrok skače, naj skače v plitki vodi, na pesku ali na travi, ne pa na postelji. Če skače tudi na postelji, potem okrog nje ne sme biti steklenic, kozarcev, lego kock. Pomembno je gibanje in takšno gibanje vedno najdemo v naravi, v parku, v gozdu. Zato staršem svetujem, naj otroke peljejo v planino, na sprehod, na igrišče.« Čeprav je igranje v naravi pomemben del učnega procesa, pa se lahko zgodi, meni Mojca Kidrič, da se otrok pri igranju v naravi nezavedno ali zavedno izogne nekaterim aktivnostim, ki so ključne za razvoj možganov, pa jih otrok ne mara, so pretežke ali pri njih ni bil uspešen, zato jih izpusti: »Tako nastane vrzel v otrokovi sposobnosti učenja, s tem pa lahko tudi poznejši učni potencial ne pride do izraza. S kombinacijo proste in vodene aktivnosti lahko pridemo do optimalne sposobnosti za gibalno učenje in postavljanje trdnih temeljev za poznejše akademsko učenje,« pravi Mojca Kidrič.

Navede tudi raziskave, ki so pokazale, da so otroci, ki so odlični pri matematiki, tudi motorično najbolj sposobni. Pri tem pa opozarja: »Ni pomembna hitrost, s katero se otrok premika, ampak nivo, na katerem so razvite njegove motorične sposobnosti. Torej ni najbolj pomembno, kako hitro teče otrok, pač pa je dobro motorično razvit tisti, ki lahko na primer počasi izvaja vaje na gredi, skače, koraka in ponavlja sestavljena homolateralna gibanja.«

VSE VEČ OTROK Z RAZVOJNIMI MOTNJAMI

V sodobnem svetu je vse več otrok z razvojnimi motnjami, ki jih lahko pripišemo tudi manku gibanja ter dejstvu, da otroci in najstniki vse več časa preživijo za računalniki in mobilnimi telefoni. Ranko Rajović pravi, da ima vse več otrok tudi težave z govorom, motnjami pisanja in branja, težave pri računanju, s koncentracijo in s pomnjenjem učnega gradiva. »Nemogoče je, da bi bila za vse kriva genetika. Menim, da gre težave pripisati menjavi našega okolja in habitata. Ljudje smo rezultat prilagajanja in tisoče let so se ljudje razvijali v interakciji z okoljem. To je potekalo počasi. Danes se naše okolje veliko menja, a vemo, da je prav okolje tisto, ki vpliva na razvoj kognitivnih sposobnosti. Zagotovo lahko na človeka vpliva tako pozitivno kot negativno. Menim, da je pri razvojnih težavah prišlo do negativnega vpliva miljeja, in sicer predvsem zaradi napak, ki jih starši naredijo v času otrokovega razvoja,« meni dr. Ranko Rajović. Zato naj starši v otroških letih spodbujajo otrokovo gibanje, saj takrat v možganih prihaja do povezav, ki so rezultat izkušenj pri gibanju. »Za optimalno nevrološko organiziranost so pomembne tiste gibalne izkušnje, ki so jih možgani evolucijsko razvili in jih pričakujejo. Zato je pomembno, da gre razvoj po krivulji 'normalnega' motoričnega razvoja in le tako lahko otrok razvije

Gibanje je ključnega pomena za razvoj.

tema meseca miselni razvoj otroka

svoj polni potencial. Z nudenjem pravilnega gibanja in izkušnji dojenčkom in majhnim otrokom (od zgodnjih mesecev in vsakodnevno) vplivamo na razvoj možganov in inteligentnosti,« pravi Mojca Kidrič.

IGRAJMO SE

Otrok svet spoznava skozi igro in njegova kreativnost se razvija med združevanjem strukturirane in nestrukturirane igre. »Strukturirane igre otrokom zagotavljajo aktivnosti in ideje, da se lahko pozneje razvijajo tudi preko nestrukturiranih iger. Strukturirane igre zagotavljajo otroku, da ne izpusti ali se ne izogne aktivnostim oziroma situacijam, ki so zahtevnejše. Po navadi so te aktivnosti temelj za poznejše zahtevnejše motorične aktivnosti in razmišljanja,« pojasni Mojca Kidrič. Kdaj je torej pravi čas, da pri otroku začnemo s spodbujanjem gibanja in s tem razmišljanja in ustvarjalnosti? Čim prej, sta prepričana oba sogovornika. »Najboljše je, da to počnemo skozi igro. Takoj ko otroci prepoznajo simbole, na primer znamke avtomobilov, zastave, začnemo povezovati, kar so se naučili. Če denimo poznajo že od 10 do 15 zastav, jih sprašujemo, na kateri zastavi je modra barva, na kateri zastavi je sonce in podobno,« pravi dr. Rajović. Mojca Kidrič pa dodaja: »Poskušanje in neuspeh so razlogi, da se učimo nadzora svojih spretnosti in te tudi razvijamo. Pomembno je, da se poberemo in poskusimo znova – pri tem sta pomembni motivacija in vztrajnost, to so pomembne karakteristike, da otrok, ki se uči, ne podleže neuspehu, ampak poskuša narediti največ, kar zmore. Skakanje po postelji je odličen primer. Če pustimo otroku skakati po postelji, razvija ravnotežje in koordinirano gibanje, pridobiva na moči in mišičnem tonusu. Uči pa se tudi prilagoditve drže telesa, da ne pade. Na koncu obvlada in skače višje, lahko naredi bolj kompleksne elemente (se zavrti, naredi raznožko). Sposobnost nadzora svojega telesa je bistvena, če želimo, da otrok sedi pri miru in je skoncentriran pri pouku. Proces učenja pomaga otrokom razviti močnejše kognitivne spretnosti, saj se naučijo, kako nekaj narediti brez neuspeha.«

ŠPORT ZA VSE

Gibanje je torej ključ celotnega razvoja, zato je pomembno, da pri predšolskih otrocih postavimo dobre temelje osnovne motorike (plazenje, kobacanje, hoja, tek, plezanje itd.).

»Če izhajamo iz tega, da so temelji dobro postavljeni, lahko otroci vse skupaj nadgrajujejo s fino motoriko in njen vrhunec je govor. Pomembno je, da se starši z otroki čim več gibajo v naravi, kjer lahko otrok preko izkušnje vse to razvije,« pravi Mojca Kidrič. Vendar z aktivnostmi ni dobro pretiravati, prav tako ne pri njihovem številu. »Menim, da je dobro, da otrok obiskuje dejavnost, kjer je poudarek na vsestranskem razvoju, ne pa na specializaciji

enega športa. Problem današnjega časa je, da se je specializacija športa spustila v prenizko starost otrok. Otrok je celostno bitje in na svet ni prinesel samo gibalnih potencialov, ampak tudi druge (glasbeni, umetniški itd.), zato je vredno poiskati dejavnost, kjer je poudarek na celostnem razvoju, kar je dobra popolnica za srečno in zdravo življenje. Pozneje, pri izbiri športa v osnovni šoli, pa je pomembno, da otrok obiskuje dejavnost, ki ga veseli, vendar

Z GIBANJEM DO USPEHA V ŠOLI

KindyROO ima svoje začetke v Avstraliji kot GymbaROO. Temelj vadbe sloni na spoznanju, da so zgodnje življenjske izkušnje in nevrološki razvoj pri majhnih otrocih močno povezani z njihovimi poznejšimi sposobnostmi učenja. Program je namenjen otrokom od 6 tednov do 5. leta starosti. Inštruktorji vadbe želijo otrokom zagotoviti čim več različnih gibalnih priložnosti, ki stimulirajo razvoj možganov. Tako otrok razvije in doseže svoj polni potencial in učenje postane lahko. Mojca Kidrič pravi, da je program oblikovan tako, da je otrok, ki ga obiskuje redno in s starši doma ponovi nekatere vaje, lahko tudi zelo uspešen v šoli in v življenju. Najbolj pomembne stvari za učenje so samozavest, zavesten nadzor gibanja, drža, ravnotežje, sposobnost vizualizacije (videti, razložiti, razumeti in odreagirati pravilno), razvoj kognitivnih sposobnosti in sposobnost reševanja problemov. Program poteka že 30 let, v Slovenijo pa ga je pred šestimi leti pripeljala prav Mojca Kidrič. Gre za program, ki otroku omogoča celostni razvoj, saj lahko z njegovo pomočjo razvije vse kompetence, ki jih bo potreboval v šoli – akademsko, fizično, socialno in čustveno. Vsaka aktivnost v programu je skrbno premišljena in pomaga pri razvoju otroka na naslednjih področjih:

- vid in sposobnost vizualizacije – temelj za branje in razumevanje;
- ravnotežni sistem – sposobnost koncentracije in sedenja pri miru;
- slušni sistem – poslušanje in razumevanje slišane;
- motorični sistem – sposobnost nadzora telesa, pravilni prijem pisala in pisanje »čez papir«, tekoče sledenje oči po papirju;
- čustveni in socialni razvoj – učenje preko gibanja, pri katerem se s poskušanjem uči v varnem okolju;

je pomembno vse skupaj vzeti z dobro mero občutka, koliko je dovolj,« poudari Mojca Kidrič.

DRUGAČNO UČENJE

Reproduktivno učenje s ponavljanjem, ki ga v večini zahtevajo naše šole, je glede fiziologije možganov najnižji nivo učenja. »Gre za tako nizek nivo, da pogosto rečem, da reproduktivno učenje za možgane skoraj ne obstaja. Zato mora učenec ponoviti snov od deset- do dvajsetkrat, pa jo čez nekaj časa vseeno pozabi. Če uporabljamo znanja iz fiziologije, potem nam postane jasno, da moramo spremeniti metode učenja in uporabiti takšne, ki jih bodo naši možgani lažje sprejeli, si jih zapomnili in se lažje učili. S takšnimi metodami se ukvarja ravno sistem učenja NTC, ki smo ga razvili; z njim za učenje uporabljamo različne igre, ki jih učenci doživljajo kot zabavo, hkrati pa se ob tem ogromno naučijo. Takrat ugotovijo, da je učenje lahko igra, in ko začnejo to vsakodnevno uporabljati, metodo vzamejo za svojo, saj hitro vidijo rezultate. Dobijo samozaupanje, izgubijo strah pred šolo, izboljšajo učenje, naučijo se več in si zapomnijo dlje in, kar je najpomembnejše, ob tem morajo ves čas razmišljati. Pri naši metodi je cilj, da razvija razmišljanje, pri učenju na pamet pa je to postranskega pomena. To je eden glavnih razlogov za uspeh programa NTC, saj gre za razvoj razmišljanja, povezovanja in povečevanje funkcionalnega znanja. Zaradi tega je program NTC dobil nagrado svetovne organizacije Mensa za leto 2015 za doprinos razvoju družbe v celoti,« pove dr. Ranko Rajović.

Dovolimo torej otrokom čim več igr, nudimo jim čim več naše in druge dobre družbe, gibajmo se v naravi in odvrzimo pretirane skrbi, pa bo šel otrokov razvoj v tisto smer, ki si jo želimo in pričakujemo.

Trening možganov in razvoj osebnosti

Brainobrain (BOB) je svetovno znana ustanova za izobraževanje otrok, ki že deset let pomaga otrokom razviti njihove resnične potenciale, ki jih klasično šolstvo običajno pušča ob strani. O programu smo pisali tudi v reviji Zdravje. Izhaja iz Indije, kjer ima BOB od leta 2003 svojo Akademijo za izobraževanje otrok. Program je v Slovenijo pripeljala Tea Grbič. Pri nas ga izvajajo že četrto leto, do danes je razvitih devet centrov z več kot 250 otroki. Svetlana Lazović, ki program izvaja v Celju, nam je povedala, da je osrednji cilj programa celosten razvoj možganov in intelekta ter razvoj osebnosti.

OD PREMIKANJA KROGLIC DO ABSTRAKTNEGA RAZMIŠLJANJA

»Program je razdeljen na 10 stopenj. Vsak otrok prične na prvi stopnji programa. Prva stopnja je namenjena spoznavanju in učenju pravil računanja na abakus, to je starodavno računalno, na katerega so računali že naši davni predniki, v času, ko še niso poznali sodobnih kalkulatorjev in računalnikov. Pri računanju na abakus se učimo s pomočjo metode VAK. Ta metoda označuje pot oziroma kanal, po katerem sprejemamo informacije. Torej Vizualno, s pomočjo našega vida, Avditivno s poslušanjem in Kinestetično skozi dotik. Ko računamo na abak, uporabljamo vsa tri omenjena čutila. Informacija, ki jo naši možgani sprejemo na omenjeni način, se hitreje 'zasidra' v naš spomin in ostane z nami skozi vse življenje. Tako razvijemo večšino. Podobno je s plavanjem ali vožnjo s kolesom. Ko se enkrat naučimo plavati, tega ne pozabimo nikoli, četudi te večšine dolgo nismo uporabljali, za razliko od teoretičnega znanja, ki hitro izpuhti, če ni ves čas v uporabi,« pravi Svetlana Lazović.

Na drugi stopnji programa že preidejo na računanje s pomočjo mentalne kartice. »Mentalna kartica je majhna kartica v velikosti vizitke, s pomočjo katere si lažje predstavljamo kroglice iz abakusa. Gre za postopni prehod k vizualizaciji. Tretja stopnja zahteva računanje brez mentalne kartice. Tukaj računamo zgolj 'v mislih', pomagamo si le s prstki, ki veselo švigajo po zraku in nakazujejo postopek računanja. Na tretji stopnji torej že izvajamo mentalno aritmetiko. Četrta in peta stopnja programa sta namenjeni utrjevanju naučenega in pravilnemu postopku računanja, pomembna je predvsem pravilna tehnika. Od pete stopnje naprej pa šteje tudi hitrost. Ta se stopnjuje vse do desete stopnje, sprti pa se dodajajo še druge dejavnosti, kot so vizualizacija dveh abakov hkrati, računanje in petje hkrati ipd. (večopravilnost),« razloži Svetlana Lazović.

RAZVOJ OSEBNOSTI

Brainobrain poskrbi za učinkovit trening možganov in se hkrati osredotoča na razvoj otrokove osebnosti. Slednjo razvija s pomočjo tehnik NLP, ki so že integrirane v program. Tehnika nevrolingvističnega programiranja je namenjena prepoznavanju povezav med našimi mislimi, občutji in delovanjem. Te povezave navadno potekajo na nezavedni ravni; s tem, ko jih ozaveštvimo, lahko nanje tudi vplivamo. »Otrok skozi ta program predvsem razmišlja o zaznavanju sebe in medosebnih odnosih, uči se življenja v čustva drugih, razvija komunikacijske veščine, razmišlja o področjih njegove osebnosti, ki mu prinašajo prednosti in spozna tiste, ki jih lahko izboljša. Tako gradi realno sliko o sebi, razvija zdrav občutek samozavedanja in se postopoma uči sprejemanja odgovornosti za svoje življenje,« pravi Svetlana Lazović.

MOŽGANI KOT MIŠICA, KI JO JE TREBA TRENIRATI

»Predstavljajte si, da so naši možgani pravzaprav mišica za razmišljanje. Če

jo uporabljamo pogosto (če redno treniramo naše možgane), potem bodo ti v odlični formi. Radi se pohvalimo, da imamo 'um, oster kot britev'. Nasprotno pa, kadar se miselno polenimo, kaj hitro potožimo, da smo povsem 'zakrneli'. Osrednji cilj izobraževalne metode Brainobrain je ravno celosten razvoj možganov,« pojasni Svetlana Lazović. Po njenih izkušnjah otrok in starši od programa največ pridobijo od otrokovega 5. leta starosti naprej, ko imajo otroci že razvito številsko predstavo (števila od 1 do 9) in se lahko skozi igro pričnejo sistematično učiti. Otrok skozi ta program razvije ključne življenjske veščine, ki mu ostanejo za vse življenje. »Znanje, ki ga ne utrjujemo, sčasoma zbledi, saj ga nadomestijo nova znanja, ki so večkrat v uporabi. Veščina pa z nami ostane za vedno, tako kot npr. plavanje ali vožnja s kolesom. Tega zlepa ne pozabimo. Z našo metodo poskrbimo za učinkovit trening možganov, razvijamo fokus in koncentracijo, sposobnost vizualizacije, natančnost in točnost, urimo spomin, s pomočjo tehnik NLP, ki so integrirane v naš program, pa razvijamo otrokovo osebnost. Otrok se nauči samorefleksije, postane bolj samozavesten, skozi timsko delo razvije sposobnost sodelovanja v skupini, empatijo, čustveno inteligenco ter gradi pozitivno samopodobo,« še doda Svetlana Lazović.

Foto: osebni arhiv

